

Zalecenia wydawnicze

1. Prace powinny być zapisane wg następujących norm:

1.1. Tekst zasadniczy: czcionka Times New Roman 12 punktów, interlinia 1,5.

1.2. Przypisy: czcionka Times New Roman 10 punktów, interlinia 1.

1.3. Lewy i prawy margines – 2,5 cm.

1.4. Należy wprowadzić wewnętrzny podział treści na punkty opatrzone tytułami oraz wyodrębnić Wstęp i Zakończenie.

1.5. Punkty w tekście numerować metodą:

Wstęp

1.

1.1

1.1.1

1.1.2

itd.

Zakończenie

1.6. Ostatnim znakiem w zdaniu jest kropka, ewentualny znak cudzysłowu, lub odsyłacz do przypisu zamieszczamy przed kropką, np.: „[...] oraz wszystkich mieszkańców”¹².

1.7. Tytułów książek, artykułów i innych utworów w tekście zasadniczym oraz tytułach punktów i rozdziałów nie piszemy w cudzysłowie, lecz zapisujemy je kursywą, np.: Kościół podejmując dialog międzyreligijny w duchu deklaracji *Nostra aetate* chce stanowczo.

1.8. Nie stosować podkreśleń, kapitalików i wersalików, unikać zbytecznego formatowania tekstu.

1.9. Można używać pogrubionych liter i kursywy.

1.10. Do każdego artykułu lub książki należy dołączyć ułożoną w porządku alfabetycznym Bibliografię poszerzającą problem artykułu/pracy. W przypadku haseł, artykułów, rozdziałów prac zbiorowych należy podać ich pierwszą i ostatnią stronę.

1.11. Do każdego artykułu należy dołączyć streszczenie (od 200 do 250 słów) w j. polskim i j. angielskim (wraz z tytułem artykułu w tym języku). Należy podać słowa kluczowe do artykułu w obu językach.

1.12. Do każdego artykułu lub książki należy dołączyć krótką Notę o autorze. Należy podać również adres e-mail autora oraz jego nr Orcid.

1.13. Ingerencje autora zapisujemy w nawiasie kwadratowym, np. EFPE [właśc. Franciszek Potocki], *W wirze ezoteryzmu*, Kraków 1923, s. 54.

1.14. Tzw. cytaty wewnętrzne oznaczamy znakiem » «, np.: „[...] aby się wypełniło Pismo »kości jego nie będą łamane«. I znowu na innym miejscu [...]” (J 19, 36-37).

1.15. Autor powinien dostarczyć materiał ilustracyjny w formie plików graficznych czarnobiałych lub w skali szarości.

2. Technika sporządzania przypisów:

2.1. Tytuły czasopism podajemy czcionką prostą w cudzysłowie, np. „Ateneum Kapłańskie”.

2.2. Pozostałe tytuły (artykułów, książek, map, i innych utworów) kursywą bez cudzysłowu, np.: G.P. Monnot, *Bóg i jego imiona w islamie*, [w:] F. Lenoir, Y. Tardan-Masquelier [red.], *Encyklopedia religii świata*, t. 2, Warszawa 2002, s. 1325, 1497-1499.

2.3. Artykuły z dzieł zbiorowych cytujemy następująco: S. Harasimowicz, *Nowożytnie korzenie ruchu New Age*, [w:] I. Dec [red.], *Złudzenia Nowej Ery. Teologowie o New Age*, Wrocław 1994, s. 45, 49.

2.4. Artykuły z czasopism cytujemy: R. Kranenborg, *Words of the Christ Create a New World Religion*, „Syzygy. Journal of Alternative Religion and Culture” 12 (1993) 1, s. 129, 133-135.

2.5. Hasła z encyklopedii, leksykonów i słowników, np.: R. Łukaszyk, *Anonimowe chrześcijaństwo*, [w:] *Encyklopedia katolicka*, t. 1, Lublin 1985, kol. 636-638; Ch. White, *Krishnamurti Jiddu*, [w:] M. Eliade [ed.], *The Encyclopedia of Religion*, vol. VII, New York 1987, s. 381-382; W. Łydka, *Gnoza*, [w:] A. Zuberbier [red.], *Słownik teologiczny*, t. 1, Katowice 1985, s. 197.

2.6. Dzieła anonimowe: [anonimowo], *O celach Towarzystwa Teozoficznego*, [w:] A. Besant, *Karma*, Warszawa 1936, s. 121, 125.

2.7. Przy odsyłaniu do stron internetowych należy, po podaniu autora, tytułu utworu i „adresu” internetowego, podać też w nawiasie datę korzystania ze strony, np.: J.G. Melton, *New Age Transformed*, <http://religiousmovements.lib.virginia.edu/nrms/newage.html> (13.01.2005).

2.8. W przypadku, gdy myśli danego autora nie cytujemy, ani nie streszczamy dokładnie, lecz jedynie parafrazujemy lub do niej odsyłamy (np. w celu porównania lub lepszego zrozumienia) przypis poprzedzamy skrótem odpowiednio Por. albo Zob.

2.9. Poza merytorycznie uzasadnionymi przypadkami nie podajemy w przypisach nazw wydawnictw, nazw serii wydawniczych i nazwisk tłumaczy.

- 2.10. Skróty przyjmujemy za *Encyklopedia katolicka. Wykaz skrótów*, Lublin 1993 lub *Encyklopedia katolicka*, t. 1, Lublin 1985.
- 2.11. W przypisach nie podajemy godności, funkcji i tytułów autorów, np.: ks., bp, kard., o., prał., prof., dr, SJ, OMI, OSB, itd., podajemy natomiast tytuły: św., bł.
- 2.12. Przy określaniu numerów stronic, kolumn, itd. nie posługujemy się skrótem nn (następne), lecz podajemy je przy pomocy cyfr: np. s. 11-13.
- 2.13. W dokumentach kościelnych odsyłamy do numeru punktu, a nie do numeru stronicy; podajemy miejsce i rok druku, a nie rok ogłoszenia.
- 2.14. Jeśli w publikacji nie podano miejsca, lub roku wydania piszemy odpowiednio: bmv, brw, bmirw.
- 2.15. W przypadku bezpośredniego powtórzenia tego samego dzieła stosujemy zapis: Tamże. W przypadku różnicy stron dodajemy numer strony.
- 2.16. W przypadku powtórzenia niebezpośredniego stosujemy następujący zapis: autor, krótki tytuł, s.
3. W kwestii pisowni słownictwa religijnego obowiązują zasady opracowane przez Radę Języka Polskiego. Zob. R. Przybylska, W. Przychyna [red.], *Zasady pisowni słownictwa religijnego*, Tarnów 2004.